

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)  
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0412

Dodatečně anonymizováno  
v souladu s GDPR

**MINISTERSTVO VNITRA**  
Odbor všeobecné správy  
Oddělení státního občanství a matrik  
náměstí Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: ..... 18. února 2015 .....

podpis: ..... [podpis] .....

Č.j. : VS-190/835.3/2-2014

Praha 18. února 2015

## Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo o žádosti o udělení státního občanství České republiky, kterou podal ..... , nar. Moskva – Rusko, a do které byly zahrnuty dvě nezletilé děti, ..... , nar. Praha – Česká republika, a ..... , nar. Praha – Česká republika, všichni státní občané Ruska, trvale bytem

zast.:

1 ..... podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, takto:

žádosti výše jmenovaných o udělení státního občanství České republiky  
se nevyhovuje

## Odůvodnění:

Žadatel ..... podal dne 13.11.2013 prostřednictvím Úřadu městské části Praha 13 žádost o udělení státního občanství České republiky, do které původně zahrnul tři nezletilé děti ( ..... , nar. Moskva – Rusko, ..... , nar. Praha – Česká republika, a ..... , nar. Praha – Česká republika). Žádost byla Ministerstvu vnitra doručena dne 5.2.2014, a tímto dnem bylo zahájeno správní řízení o udělení státního občanství České republiky. V průběhu správního řízení vzal žadatel při jednání na Ministerstvu vnitra dne 12.11.2014 žádost nezletilého syna zpět. Ministerstvo vnitra rozhodlo ve smyslu § 140 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), a žádost nezletilého ..... o udělení státního občanství České republiky vyloučilo ze společného řízení s tím, že o ní bude jednáno a rozhodováno samostatně pod spisovou značkou VS-302/835.3/2-2015. Protože zpětvzetím žádosti o udělení státního občanství České republiky byla splněna jedna z podmínek pro zastavení správního řízení, stanovených v § 66 správního řádu, bylo správní řízení ve věci žádosti nezletilého ..... usnesením ze dne 21.1.2015 zastaveno.

Žadatel má na území České republiky povolen trvalý pobyt od 5.1.1999, nezletilý ..... od 8.6.2011 a nezletilý ..... d 13.2.2013. Žadatel uzavřel manželství se státní občankou Ruska ( ..... ) v Moskvě dne 6.8.2010. Souhlas druhého rodiče (matky) se změnou státního občanství

nezletilých dětí je součástí státoobčanského spisu. Žadatel a jeho nezletilé děti jsou státními občany Ruska.

Žadatel byl usnesením Ministerstva vnitra ze dne 19.4.2013 v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informován, že Ministerstvo vnitra zahájilo dne 5.2.2014 podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), správní řízení o jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, do které zahrnul dvě nezletilé děti. Žadatel byl poučen, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Zároveň byl žadatel vyzván, aby ve stanovené lhůtě, tj. nejpozději do 22.9.2014 doručil na Ministerstvo vnitra doklady nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky (§ 3 správního řádu a §§ 7 a 8 zákona o státním občanství). Ministerstvo vnitra obdrželo dne 8.8.2014 část požadovaných dokladů, včetně generální plné moci ze dne 29.8.2013, kterou žadatel zmocnil ke svému zastoupení paní [redacted], bytem [redacted].

Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 15.10.2014 byl žadatel předvolán k jednání dne 12.11.2014, když důvodem pro jeho předvolání bylo ověření, zda nezletilý syn [redacted] který byl rovněž do žádosti původně zahrnut, splňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, která po osobách žádajících o udělení českého státního občanství vyžaduje, aby měly na území České republiky ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržovaly. Žadatel byl zároveň vyzván, aby odstranil nedostatky žádosti doložením dokladů, které byly vyjmenovány v odůvodnění usnesení. Žadatel se ve stanovené lhůtě dne 12.11.2014 dostavil na Ministerstvo vnitra k jednání spolu se svou zmocněnkyní; na tomto jednání vzal zpět žádost o udělení státního občanství České republiky za nezletilého [redacted]. Před vydáním rozhodnutí ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky, do které byly zahrnuty dvě nezletilé děti, bylo žadateli umožněno, aby ve lhůtě do 10.2.2015 nahlédl do svého státoobčanského spisu a vyjádřil se k podkladům rozhodnutí; žadatel této možnosti využil dne 9.2.2015.

Žadatel založil do spisu kopii cestovního pasu Ruska č. [redacted] který byl vydán dne 9.7.2013 s platností do 9.7.2018. Za nezletilé děti byly založeny do spisu kopie cestovního pasu Ruska č. 51 [redacted], který byl vydán dne 21.5.2012 s platností do 21.5.2017 (nezletilý [redacted]), a kopie cestovního pasu Ruska č. 51 [redacted] který byl vydán dne 10.12.2012 s platností do 10.12.2017 (nezletilý [redacted]).

Žadatel prohlásil při jednání na Ministerstvu vnitra dne 12.11.2014, že se na území České republiky společně s dětmi převážně zdržuje.

Žadatel a jeho dvě nezletilé děti jsou pojištěnci Oborové zdravotní pojišťovny zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví (dále jen „OZP“). Žadatel doložil za nezletilé děti potvrzení o vyrovnání závazků plátce pojistného na veřejné zdravotní pojištění fyzické osoby ze dne 9.7.2014. V případě nezletilých dětí je plátcem pojistného stát prostřednictvím státního rozpočtu. Dále žadatel založil za sebe potvrzení OZP o vyrovnání závazků plátce pojistného na veřejné zdravotní pojištění fyzických osob ze dne 16.10.2013 a ze dne 9.7.2014, z nichž vyplývá, že žadatel

k těmto dnům nemá vůči OZP splatný nedoplatek na pojistném a na penále na veřejné zdravotní pojištění; pojištěn je od 5.1.1999. Dále žadatel doložil vyúčtování plateb za období od 1.1.1999 do 31.7.2014, ze kterého je patrné, že žadatel je po celou dobu povoleného trvalého pobytu samoplátcem pojistného, zařazen v kategorii osob bez zdanitelných (započitatelných) příjmů. Žadatel měl a stále má povinnost sám si platit měsíční zálohy pojistného na veřejné zdravotní pojištění, a to ve stanovené výši. Žadatel, konkrétně pak jako pojištěnec registrovaný v kategorii osob bez zdanitelných, resp. započitatelných příjmů (dále jen „OBZP“), řádně neplnil povinnost hradit příslušné zdravotní pojišťovně pojistné, jak je stanoveno v ustanovení § 12 písm. c) zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 10 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, na účet příslušné zdravotní pojišťovny za celý kalendářní měsíc, když pojistné je splatné od prvního dne kalendářního měsíce, za který se platí, do osmého dne následujícího kalendářního měsíce. Z předložených dokladů vystavených OZP vyplývá, že žadatel byl po celou dobu povoleného trvalého pobytu veden zdravotní pojišťovnou v kategorii OBZP. Za rok 2002 mu vznikl dluh na pojistném ve výši 4 620 Kč, který uhradil teprve dne 15.8.2004. Za rok 2003 měl dluh na pojistném ve výši 10 044 Kč, který uhradil dne 15.8.2004, vyčíslené penále za rok 2003 ve výši 7 604 Kč uhradil dne 27.5.2008, a za rok 2007 penále ve výši 7000 Kč uhradil dne 27.5.2008.

Žadatel nespĺňuje podmínku plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, tj. konkrétně ze zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších právních předpisů, a zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších právních předpisů. Ministerstvo vnitra může v případech hodných zvláštního zřetele prominout výše citovanou podmínku (§ 11 odst. 4 zákona o státním občanství). K tomuto Ministerstvo vnitra dále uvádí, že dlužné pojistné je OBZP povinna doplatit. Doplatek je splatný na účet té zdravotní pojišťovny, u které byla OBZP pojištěna v době, kdy dluh vznikl. Pokud byla OBZP pojištěna v průběhu rozhodného období u několika zdravotních pojišťoven, je doplatek pojistného stanoven poměrně podle doby pojištění u každé zdravotní pojišťovny. Nebylo-li pojistné nebo záloha na pojistné zapláceno ve stanovené lhůtě anebo bylo-li zapláceno v nižší částce, než ve které mělo být zapláceno, je OBZP povinna platit penále ve výši 0,05 % dlužné částky za každý kalendářní den, ve kterém některá z těchto skutečností trvala. Zdravotní pojišťovna je podle zákona povinna v takovém případě vymáhat na dlužníkovi zaplacení pojistného včetně penále. Od 1. 4. 1997 však již zdravotní pojišťovna nevymáhá dlužné pojistné do výše 50 Kč a nevyměřuje penále do 100 Kč za jeden kalendářní rok. Výše penále u dlužného pojistného za dobu před 1. 1. 2007 se řídí předpisy platnými před tímto dnem. To znamená, že v období od 1. 1. 1993 do 30. 6. 1993 byla sazba penále 0,1 %, od 1. 7. 1993 do 30. 4. 1995 byla sazba penále 0,3 %, od 1. 5. 1995 do 31. 12. 2006 byla sazba penále 0,1 % z dlužné částky pojistného nebo zálohy na pojistné za každý den prodlení. Za nespĺnění oznamovací povinnosti (neoznámení zahájení, případně ukončení výdělečné činnosti) může příslušná zdravotní pojišťovna uložit pokutu až do výše 10 000 Kč, v případě opakovaného nespĺnění až do výše 20 000 Kč. Pojištěnec – OBZP je povinen sám platit měsíčně pojistné ve výši vypočtené jako 13,5 % z vyměřovacího základu rovnajícího se platné minimální mzdě po zaokrouhlení na korunu nahoru. Od 1. 1. 2007 do 31. 7. 2013 činilo pojistné

1 080 Kč. Od 1. 8. 2013 došlo ke zvýšení minimální mzdy na částku 8 500 Kč a pojistné tak činí 1 148 Kč. Pojistné je splatné vždy od prvního dne kalendářního měsíce, za který se platí, do osmého dne měsíce následujícího po kalendářním měsíci, za který se platí. Případně-li poslední den splatnosti na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Žadatel uvedl v dotazníku k žádosti o udělení státního občanství České republiky, že se na území České republiky zdržuje od roku 1998, v žádosti uvádí datum 5.1.1999. Dále žadatel uvedl, že zdrojem jeho příjmů je v Rusku pronájem vlastních komerčních a kancelářských nebytových prostor, a v České republice pronajímá vlastní nemovitosti. Dále k tomu doplnil, že podává přiznání k dani z příjmů fyzických osob, živnostenský list nevlastní, jako fyzická osoba na území České republiky nikdy nepodnikal. Žadatel prohlásil, že od data povolení k pobytu na území České republiky nebyl veden jako zaměstnanec. Při jednání na Ministerstvu vnitra dne 12.11.2014 doložil potvrzení obchodní společnosti  s.r.o. ze dne 29.10.2014, v němž se potvrzuje, že je jejím zaměstnancem od 1.9.2014, jeho čistý měsíční příjem činí 8 500 Kč; aktuálně doložil dne 9.2.2015 potvrzení o výši příjmu zaměstnance. Žadatel založil do spisu potvrzení Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, elektronicky podepsáno dne 28.7.2014, v němž správce daně na základě žádosti o vydání potvrzení podle § 66 odst. 1 a § 67 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, potvrzuje ke dni 23.7.2014 neexistenci daňových nedoplatků žadatele vůči orgánům Finanční správy České republiky.

Dále doložil potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 18.7.2014 o stavu závazků týkajících se pojistného na důchodové pojištění ve smyslu ustanovení § 3 zákona č. 589/1993 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Na žádosti ze dne 8.10.2013 o bezdlužnosti pro řízení o udělení státního občanství České republiky územní pracoviště Pražské správy sociálního zabezpečení Praha 5 Jihozápadní Město potvrzuje, že žadatel nemá ke dni 18.7.2014 evidován žádný nedoplatek na pojistném. Žadatel uhradil na účet příslušné správy sociálního zabezpečení dne 5.9.2013 částku 28 992 Kč. Tímto uhradil pojistné za dobu od 1.9.2012 do 31.10.2013, a současně je na účtu evidována rezerva na pojistné za období od 1.11.2013 do 31.12.2013. Dne 6.12.2013 byla na účet příslušné správy sociálního zabezpečení zaslána částka 21 804 Kč; v současné době je tedy uhrazeno pojistné za dobu od 1.9.2012 do 31.7.2014 a současně je na účtu Pražské správy sociálního zabezpečení evidována rezerva na pojistné za období od 1.8.2014 do 31.12.2014. Žadatel je plátcem důchodového pojištění dle § 6 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Jak uvedla Pražská správa sociálního zabezpečení, přihlášku k účasti podal dne 30.8.2013 a k účasti na pojištění se přihlásil zpětně na dobu od 1.9.2012. Dle ustanovení § 3 odst. 4 zákona č. 589/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, jsou osoby dobrovolně účastné důchodového pojištění za dobu dobrovolné účasti na důchodovém pojištění povinny platit pojistné na důchodové pojištění a dle ustanovení § 16 odst. 2 písm. b) zákona č. 589/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů nelze pojistné na důchodové pojištění za doby uvedené v § 6 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění zaplatit po uplynutí jednoho roku od posledního dne kalendářního měsíce, za který se toto pojistné platí.

Žadatel do spisu založil přiznání k dani z příjmů fyzických osob za roky 2010 – 2013 (dále jen také „daňové přiznání“). V daňových přiznáních žadatel neuvedl žádné celosvětové příjmy, a rovněž se nevyjádřil ke spojení se zahraničními osobami, ačkoliv v dotazníku k žádosti o udělení státního občanství České republiky

žadatel uvedl k výši měsíčního příjmu, že jeho příjem v Rusku činí 550 000 Kč. Poplatníci, kteří mají na území České republiky bydliště nebo se zde obvykle zdržují, mají povinnost odvést daň z příjmů plynoucích ze zdrojů v České republice i z příjmů ze zahraničí. Příjmy ze zdrojů v zahraničí se rozumí příjmy, které plynou ze zdrojů v zahraničí a podléhají zdanění v zahraničí v souladu s uzavřenou mezinárodní smlouvou, snížené o související výdaje stanovené v zákoně o daních z příjmů. Položky snižující základ daně a odčitatelné položky podle zahraničních právních předpisů není možné při stanovení základu daně použít. Výdaje, které byly vynaloženy na příjmy vyňaté dle mezinárodní smlouvy o vyloučení dvojího zdanění, nemohou být daňově uznatelnými. Proto, aby se zabránilo dvojímu zdanění, je obsaženo v zákoně o daních z příjmů ustanovení o vyloučení tohoto zdanění. Česká republika má s několika zeměmi uzavřeny smlouvy o vyloučení dvojího zdanění. Jestliže s některým státem smlouva uzavřena není, pak se upravuje vyloučení dle zákona o daních z příjmů pouze v případě příjmů ze závislé činnosti a z funkčních požitků. Fyzickým osobám, které jsou rezidenty v České republice se jako základ daně dle § 6 vykonávané ve státě, s nímž Česká republika neuzavřela smlouvu o vyloučení dvojího zdanění, snížený o daň zaplacenou z tohoto příjmu v zahraničí a zvýšený o povinné pojistné dle českých zákonů. Daň, která se zaplatí v zahraničí, se musí prokázat potvrzením zahraničního správce daně. V některých případech lze také potvrzení o dani zaplacené v zahraničí prokazovat potvrzením plátce příjmů nebo depozitáře o sražení daně.

Česká republika má s Ruskem uzavřenu Smlouvu č. 278/1997 Sb., o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, účinnou od 18.7.1997. Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo obou smluvních státech (rezidenti). Povinností žadatele je uvést v daňovém přiznání příjmy z celého světa, i ty, které už zdanil v zahraničí. Daňové přiznání musí podat nejen ti, kteří pracují v České republice, ale i ti, kteří si vydělávají v zahraničí. Žadatel je v naší zemi daňovým rezidentem, a daňová povinnost se tak vztahuje na celosvětové příjmy, tzn. že musí přiznat a zdanit nejen příjmy z České republiky, ale rovněž příjmy ze zahraničí. Podle zákona o daních z příjmů je rezidentem osoba, která má na území České republiky bydliště nebo se zde obvykle zdržuje (alespoň 183 dnů v příslušném kalendářním roce). Výjimku tvoří osoby, které se v České republice zdržují pouze za účelem studia nebo léčení. Žadatel tak na základě skutečnosti, že má bydliště v České republice, je považován dle článku 4 příslušné Smlouvy o zamezení dvojího zdanění mezi Českou republikou a vládou Ruské federace za daňového rezidenta České republiky. Žadatel doložil potvrzení o daňovém domicilu, vystavené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu ze dne 25.7.2014. Je povinen tak uvést do daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob za příslušný rok, které podává v České republice z titulu svého rezidenství, veškeré zdanitelné příjmy dosahované, jak na území České republiky, tak i v zahraničí. Žadatel tak porušuje své povinnosti na úseku daní.

Na území České republiky je žadatel jednatelem a společníkem v několika obchodních společnostech. Žadatel je jednatelem a společníkem v obchodní společnosti s.r.o., která se zabývá pronájmem nemovitostí, bytů a nebytových prostor bez poskytování jiných než základních služeb zajišťujících řádný provoz nemovitostí, bytů a nebytových prostor. Dále je jednatelem společnosti s.r.o., která se zabývá pronájmem nemovitostí, bytů a nebytových prostor bez poskytování jiných než základních služeb zajišťujících řádný provoz nemovitostí, bytů a nebytových prostor. Žadatel je jedním z jednatelů obchodní společnosti s.r.o., která se zabývá pronájmem nemovitostí, bytů a nebytových prostor

s poskytováním základních služeb zajišťujících řádný provoz nemovitostí, bytů a nebytových prostor. Dále je jednatelem obchodní společnosti GI s.r.o., jejímž předmětem podnikání je návrhářská, designérská a aranžérská činnost, pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor s poskytováním základních služeb zajišťujících řádný provoz nemovitostí, bytů a nebytových prostor, výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona. Za výše uvedené obchodní společnosti žadatel dále doložil potvrzení Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, Finančního úřadu pro hlavní město Prahu a Pražské správy sociálního zabezpečení o jejich bezdlužnosti. Dále žadatel předložil přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období 2011 – 2013. Z předložených daňových přiznání vyplývá, že obchodní společnosti měli vůči českému státu nulovou daňovou povinnost. Dále za obchodní společnost L... s.r.o. bylo doloženo vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění od 27.7.2013 do 25.10.2014, vystavené Všeobecnou zdravotní pojišťovnou, z něhož vyplývá, že některé platby pojistného ve stanovené výši 1 890 Kč byly uhrazeny se zpožděním 8 až 19 dní.

Žadatel a jeho nezletilé děti žijí na adrese trvalého pobytu.

Na základě podkladů shromážděných v průběhu správního řízení a obsažených ve spise dospělo Ministerstvo vnitra k následujícím závěrům.

Žadatel Michail Karpuchin splňuje podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu v České republice ke dni podání žádosti, uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, tj. že má na území České republiky ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržuje. Trvalý pobyt na území České republiky má zletilý žadatel povolen od 5.1.1999; žádost o udělení státního občanství České republiky byla podána dne 13.11.2013 prostřednictvím Úřadu městské části Praha 13. Nezletilé děti nar. v Praze a nar. v Praze, uvedenou podmínku sice nesplňují, avšak na území České republiky mají povolen trvalý pobyt (nezletilý od 8.6.2011 za účelem rodinný, nezletilý od 13.2.2013 za účelem rodinný), a narodily se na území České republiky, což prokazují českými rodnými listy. Ministerstvo vnitra by mohlo nezletilým dětem splnění této podmínky prominout podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, neboť má na území České republiky povolen trvalý pobyt, a narodily se na území České republiky, což prokazují českým rodným listem.

Žadatel a jeho nezletilé děti nesplňují podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, když neprokázali, že by nabytím státního občanství České republiky pozbyli své dosavadní státní občanství nebo že již své dosavadní státní občanství pozbyli. Ministerstvo vnitra v této souvislosti uvádí, že dnem 1.1.2014 nabytí účinnosti zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky). Dle ustanovení § 74 citovaného zákona, řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů; pozbytí dosavadního státního občanství se pro udělení státního občanství České republiky nevyžaduje.

K žádosti o udělení státního občanství České republiky si Ministerstvo vnitra vyžádalo dne 19.5.2014 výpis z evidence Rejstříku trestů fyzických osob, ze kterého

vyplývá, že neobsahuje žádné informace o odsouzení žadatele. Žadatel tak splňuje další podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství, tj. že nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin. Na nezletilé děti se tato podmínka, s ohledem na jejich věk, nevztahuje.

Pohovor k ověření znalosti českého jazyka byl s žadatelem proveden dne 20.11.2013 před Úřadem městské části Praha 13 v Praze 5 – Stodůlkách v souladu s vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky. Žadatel znalost českého jazyka prokázal a splnil tak i další podmínku k udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, tj. prokázání znalosti českého jazyka. Na nezletilé děti se tato podmínka, s ohledem na jejich věk, nevztahuje.

S odkazem na ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství je podmínkou pro udělení státního občanství České republiky také plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, (tj. konkrétně ze zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů), povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, (tj. konkrétně ze zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů), sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky. Za účelem prokázání podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství si Ministerstvo vnitra může vyžádat na základě ustanovení § 8 odst. 3 citovaného zákona potvrzení finančního úřadu o úhradě daní a poplatků, kopie daňových přiznání, výpisů z obchodního rejstříku, živnostenských listů nebo pracovních smluv, potvrzení zdravotní pojišťovny o řádném průběhu a platbách veřejného zdravotního pojištění a potvrzení zaměstnavatele o úhradě daní z příjmu a o platbách na veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti.

Z dokladů, které žadatel k žádosti o udělení státního občanství České republiky doložil za obě nezletilé děti, nebylo zjištěno neplnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky. Ministerstvo vnitra konstatuje, že obě nezletilé děti splňují podmínku stanovenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

Žadatel však nesplňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť neplnil povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, jak bylo již výše uvedeno. Ministerstvo vnitra může splnění této podmínky prominout podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství v případech hodných zvláštního zřetele. Nutno však zdůraznit, že na prominutí splnění kterékoliv podmínky, resp. na udělení státního občanství České republiky, není právní nárok. K důvodům, které vedly Ministerstvo vnitra k tomu, že žadatelé neprominulo podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství nutno uvést následující. Na úseku veřejného zdravotního pojištění žadatel dlouhodobě a opakovaně porušoval své zákonné povinnosti, které pro něho vyplývají

z ustanovení § 12 písm. c) zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a z ustanovení § 7 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť jako samoplátci pojistného na veřejné zdravotní pojištění žadatelé vznikl za rok 2002 dluh na pojistném ve výši 4 620 Kč, který uhradil teprve dne 15.8.2004, za rok 2003 měl dluh na pojistném ve výši 10 044 Kč, který uhradil dne 15.8.2004, vyčíslené penále za rok 2003 ve výši 7 604 Kč uhradil dne 27.5.2008, a za rok 2007 penále ve výši 7000 Kč uhradil dne 27.5.2008. Ministerstvo vnitřní po posouzení všech podkladů rozhodlo, že žádosti jmenovaného nevyhoví a podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství mu nepřomíne. Žadatel se zdržuje na území České republiky, jak uvedl v dotazníku k žádosti o udělení státního občanství České republiky, od roku 1998, tj. téměř sedmáct let. Tato dlouhá doba pobytu v České republice dala nepochybně žadateli víc než přiměřenou příležitost adekvátně se seznámit s rozsahem a obsahem jeho práv a povinností vůči České republice a tato práva a povinnosti také beze zbytku naplňovat. Z dikce ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, především ze slova "plní" je nutno dovodit, že žadatel o české státní občanství průběžně, tedy v průběhu plynutí času, a v podstatě soustavně plní své závazky, na něž výše uvedené ustanovení zákona odkazuje. Pochybení ve vztahu k veřejnému zdravotnímu pojištění nemůže být označeno za málo závažné, neboť k němu docházelo dlouhodobě, a vzhledem k výši nedoplatků, žadatel hrubě porušoval své povinnosti na tomto úseku. V této souvislosti Ministerstvo vnitřní podotýká, že veřejné zdravotní pojištění je solidárním systémem. Řádné fungování tohoto systému, a tím i následné fungování zdravotní péče, je pak podstatným způsobem ovlivněno i jeho řádným průběžným financováním. Ministerstvo vnitřní tak v případě žadatele neshledalo žádné důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by mu splnění uvedené podmínky mohlo prominout v souladu s ustanovením § 11 odst. 4 zákona o státním občanství. Ze spisu nevyplývá, že by žadateli v plnění povinností vyplývajících mu z platných právních předpisů České republiky o zdravotním pojištění bránily objektivní či subjektivní důvody. Na každém, kdo se uchází o udělení státního občanství České republiky, lze právem požadovat, aby plnil své zákonné povinnosti, platil veřejné dávky a jeho chování zde bylo transparentní a prosto všech pochybností.

Žadatel porušuje své povinnosti také na úseku daní. Žadatel uvedl, že jeho měsíční příjem v Rusku činí 550 000 Kč. V předložených příznáních k dani z příjmů fyzické osoby (za období 2012-2013) však uvádí pouze své příjmy plynoucí mu z České republiky, a to i přesto, že převážnou většinu jeho finančních zdrojů tvoří právě příjmy ze zahraničí. Žadatel je v České republice daňovým rezidentem, a to podle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen "zákon o daních z příjmů"), kde § 2 odst. 2 zákona o daních z příjmů stanoví, že poplatníci, kteří mají na území České republiky bydliště nebo se zde obvykle zdržují, mají daňovou povinnost, která se vztahuje jak na příjmy plynoucí ze zdrojů na území České republiky, tak i na příjmy plynoucí ze zdrojů v zahraničí. S ohledem na existenci Smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Ruska o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku ze dne 17. listopadu 1995, která byla uveřejněna Sdělením Ministerstva zahraničních věcí č. 278/1997 Sb. a jejíž účinnost nastala dne 18. července 1997 (dále jen "Smlouva"), nutno vzít v úvahu i tento právní předpis, podle něhož je jmenovaný považován (dle článku 4 Smlouvy) za daňového rezidenta České republiky a jako takový je povinen uvést do daňového příznání k dani z příjmů fyzických osob podávaného v České republice z titulu svého rezidentství veškeré zdanitelné příjmy dosahované jak na území České republiky, tak i v Rusku. Příjmy



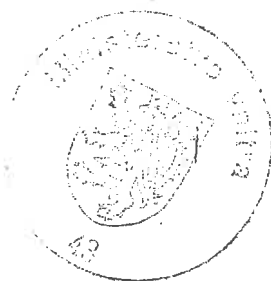
ze zahraničí musí být v daňovém přiznání zahrnuty i v případě, že již byly zdaněny v cizině, u jmenovaného tedy v Rusku. Smlouva rovněž uvádí, že Česká republika může při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do základu daně, ze kterého se takové daně ukládají, části příjmu nebo majetku, které mohou být podle ustanovení této smlouvy rovněž zdaněny v Rusku. Jestliže v souladu s jakýmkoliv ustanovením Smlouvy je předmětný příjem, případně majetek, vyjmut ze zdanění, Česká republika může přesto při výpočtu částky daně z ostatních příjmů nebo majetku tohoto rezidenta vzít v úvahu vyjmutý příjem nebo majetek. Toto však bylo znemožněno, neboť jmenovaný své zahraniční příjmy, které tvoří většinu jeho celosvětových příjmů, v daňových přiznáních neuváděl.

Státní občanství je definováno jako trvalý svazek (vztah) fyzické osoby a státu. Mezinárodní právo vyžaduje, aby při vzniku takového vztahu mezi jednotlivcem a státem takový užší vztah existoval. V případě udělení státního občanství je proto nezbytné tento faktický vztah zjišťovat a přihlížet zejména k tomu, jak plní své povinnosti vyplývající z právního řádu České republiky, ale také k pracovním, sociálním a v neposlední řadě i k rodinným vazbám žadatele ke státu, jehož státní občanství si přeje získat. Pokud jde o pracovní integraci žadatele, Ministerstvo vnitra po zhodnocení všech skutečností rovněž konstatuje, že není dostatečná. Žadatel je od data povolení trvalého pobytu, tj. od 5.1.1999, veden jako osoba bez zdanitelných příjmů, na území České republiky nepodnikal nikdy ani jako fyzická osoba, v pracovním poměru je teprve od 1.9.2014, a to ve své vlastní obchodní společnosti s.r.o. Žadatel je sice statutárním orgánem (jednatelem) v několika obchodních společnostech, jejichž předmětem podnikání je zejména pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor (s.r.o., spol.s.r.o., s.r.c., s.r.o.), avšak z předložených přiznání k dani z příjmů právnických osob vyplývá, že obchodním společnostem nevznikla žádná daňová povinnost, českému státu tyto obchodní společnosti neodvedli do státního rozpočtu téměř žádné částky. Pracovní a podnikatelské vazby žadatele jsou převážně zaměřené na Rusko. Žadateli se tak nepodařilo za celých sedmáct let na území České republiky pracovní integrovat, jeho pracovní integraci na našem území tak lze hodnotit jako nedostatečnou. Dle názoru Ministerstva vnitra lze na každém, kdo se uchází o udělení státního občanství České republiky právem požadovat, aby beze zbytku plnil základní povinnosti, měl řádný důvod pro povolení k pobytu, platil veřejné dávky a jeho chování zde bylo transparentní a prosto všech pochybností, například ohledně získávání finančních prostředků. V této souvislosti Ministerstvo vnitra pouze podotýká, že pokud jde o transparentnost jeho příjmů, žadatel má v České republice příjem pouze v minimální výši (8 500 Kč), další příjmy v měsíční výši 26 160 Kč má z pronájmu nemovitostí (vyplývá z přiznání k dani z příjmů za rok 2014). Pokud se jedná o žadatelovu integraci z hlediska rodinného, je třeba konstatovat, že žadatel nemá žádné rodinné vazby na státní občany České republiky. Žadatel sice předložil cizozemský doklad, podle kterého k němu bylo určeno otcovství občanem České republiky, avšak vzhledem k tomu, že se tak stalo v roce 2013, tedy v době zletilosti žadatele, nelze tuto skutečnost považovat za relevantní s ohledem k žadatelovu státnímu občanství.

Ministerstvo vnitra při neprominutí splnění této podmínky tak přihlédlo i ke stanovisku Úřadu městské části Praha 13 ze dne 9.12.2013, ve kterém je doporučení ke kladnému vyřízení žádosti jmenovaných o udělení státního občanství České republiky podmíněno předpokladem, že bude splněna podmínka uvedená v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, k čemuž na straně zletilého žadatele nedošlo.

S ohledem na to, že Ministerstvo vnitra neprominulo žadateli podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť v jeho případě neshledalo důvody hodné zvláštního zřetele, neprominulo rovněž nezletilým dětem podmínku stanovenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, a žádosti žadatele o udělení státního občanství České republiky, do které byly zahrnuty dvě nezletilé děti, tak nevyhovělo, když vzalo do úvahy princip jednotného státního občanství rodičů a nezletilých dětí. Podle platné právní úpravy je věcí správního uvážení Ministerstva vnitra, zda žádosti o udělení státního občanství České republiky vyhoví či nikoliv, nebo zda splnění některé z podmínek pro udělení státního občanství České republiky promine či nikoliv. Proto bylo na základě všech shora uvedených skutečností rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů ode dne jeho doručení rozklad k ministru vnitra, a to podáním učiněným u oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra, nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4 (ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu).



*Dana Koudelková*

JUDr. Dana Koudelková  
referent společné státní správy a samosprávy